

686 YTTRANDE VID PLENUM 11.II 1867

RA, Senatens arkiv

Senatorn Snellman – fann för sin del det ifrågavarande nya förslaget vara fullkomligt gagnlöst, emedan de särskilda kretsarne af stadsinwånare, som skatta för skilda ändamål, utan någon ny lag kunde vårda sina angelägenheter genom representanter, såsom borgerskapet i alla städer det gör genom stadens älste och t.ex. församlingen i Helsingfors genom delegerade vid kyrkostämma. Intet hindrade gårdsegare, att äfven vidtaga en sådan anordning. Men det är just denna splittring, som genom en förändrad kommunalordning bör aflägsnas. Att förordna »huru sagde särskilda kretsar skola representeras, votera m. m. vore ett fullkomligt onödigt reglementerande.

10

Likåså kunde drätselkammare utan särskild författning derom inrättas i alla städer, der sådant är behof och önskan, såsom t. ex. nyligen skett i Åbo.

Uppgiften deremot är och bör vara: 1:o att likställa kommunens skattskyldige medlemmar i rättigheter och skyldigheter; 2:o att åstadkomma en gemensam kommunalförvaltning; 3:o att, der så behöfligt är, inrätta en kommunal representation. En lagstiftning för detta ändamål har en för riktig erkänd grundsats att genomföra. Det nu gjorda förslaget deremot är principiöst. Att detsamma icke skall af Ständerne antagas, synes man kunna vara öfvertygad. Att åter åt dem öfverlemna ett lagförslag, angående hvilket man hyser en sådan öfvertygelse, kan icke vara annat än förkastligt.

20

Ehuru äfven komiténs afgifna förslag lider af anmärkta brist att icke hafva genomfört ofvanåberopade grundsatser, har detsamma dock framför det nu förelagda det stora företräde, att med formelt ringa ändring kunna rättas till öfverensstämmelse med desamma.

Underdånigst ville Senatorn derföre föreslå, att Hans Kejslerliga Majestät behagade till Ständerne aflåta Nådig proposition i öfverensstämmelse med komiténs förslag, dock med följande ändringar deri:

30

§: 6. senare Momentet:

Är någon sådan tillhörighet ensamt det burskapsegande borgerskapet eller annan viss borgareklass förbehållen, må afkomsten deraf vid erläggandet af kommunalskatt tillgodoräknas klassens medlemmar pro rata efter hvars och ens skatteören.

§: 7. tillägges i slutet:

särskildt förbehållna – då med utöfning af sådan rättighet förenade kostnader skola af borgerskapet bestridas.

40

§: 8. sista Momentet.

Ser likväl i lag – – erlägga vissa utskylder eller fullgöra särskilda besvär, skola de till klassen hörande medlemmar pro rata, efter hvars och ens skatteören erlägga förhöjning å kommunalskatten, motsvarande medeltalet för 10. år af sådan utskyld eller af den särskilda tungans uppskattade penningevärde, sagde 10. år räknade till och med året näst före det, då denna förordning till efterrättelse antages.

Genom dessa ändringar skulle en gemensam förvaltning för alla komunens ärenden möjliggöras. Äfven likställighet i rättigheter och skyldigheter kommunens medlemmar emellan, komme att ega rum, emedan de undantag som i §:§: 6. och 8. föreslås, endast utgöra en ersättning till den ena eller andra, klassen för sådana i lag grundade fördelar, hvilka med den nya kommunalordningen komme att upphöra.

50

Tillägget i §: 7., som afser borgerskapets representationsrätt vid

landtdag och kostnaden för ombud vid densamma, rör icke kommunalordningen.

I afseende å stadganderne i §: 8. förtjenar det största uppmärksamhet, att förnärvarande fast egendom i städerna betungas med ständigt vexande utskylder; hvilket principiösa beskattningssätt efterhand måste leda derhän, att inga invånare kunna i landets städer bygga, och bo. Genom antagandet af tillägget i denna §: skulle denna fastighetsskatt icke blott fixeras vid dess närvarande totalbelopp, utan dess tyngd på de enskilda gårdarne förminskas efterhand som nya tomter bebyggas.

10 Sistnämnde förhållande skulle inträda äfven med afseende å öfrige besvär, som äligga särskilda klasser. Då deremot genom denna förminskning i den särskilda tungan den enskildes behållna inkomst komme att stiga, skulle i följd af den ordinarie taxeringen de skilda klassernes bidrag till kommunen efterhand utjemnas.

De föreslagne ändringarne torde icke innebära någon rubbning i borgareståndets privilegier. Dock synes det böra blifva öfverlemnadt åt hvarje stads invånare att afgöra, om och när de önska för sig antaga den nya kommunalordningen, samt stadgande i denna syftning böra inflyta i förordningen jemte bestämningen af den tidpunkt, från och

20 med hvilken densamma må till efterrättelse antagas.

687 *E. JULIN – J. V. SNELLMAN 18.II 1867*
HUB, JVS handskriftssamling

Senatorn och Riddaren Wälborne Herr Joh. Wilh. Snellman.
 Helsingfors.

30 Wälborne Herr Senator och Riddare!

Med anledning af det samtal, jag haft äran hafva med Herr Senatorn angående penninge understöd för Åland, får jag nu, sedan tvenne ditresta sakkunniga personer skaffat mig bestämda »upplysningar, äran meddela Herr Senatorn, att penninge-behofvet för fasta Åland, enligt hittills ingångna anmärkningar, stiger endast till Finska mark 206.000, hvarutöfver möjligtvis, några få anmärkningar derifrån kunna tillkomma.

40 Jag har antecknat penninge-sökande rederier också ifrån andra skärsocknar häromkring, hvilka frågat mig, om ej äfven de kunde blifva hulpne och ej Åland ensamt. Beloppet af den samma, den öfriga skärgården kunde behöfva, kan jag ej nu uppgifva, men torde den komma att uppgå till suppositionsvis/finska mark 150 000.

Total-beloppet af hela landtmanna flottans kring Åbo behof af understöd skulle således komma att stiga till Finska Mark 350 000.

Jag innesluter en förteckning, som närmare angifver de Åländska anmärkningarne, hvaraf synes fartygens byggnadsort, storlek och ungefärliga penningevärden samt de belopp, som de dessa anhålla få beräkna. Summorna på hvarje fartyg äro ej stora och så noga skola gubbarne hafva kalkulerat, att de ej velat taga emot ens 100 finska mark utöfver deras verkliga behof, hvilket skall vara mycket tryckande.

50 Sju å åtta af de på förteckningen upptagna hufvudredarene skola vara mycket förmögne män och ej i behof af penningar, men hafva dock, efter sinsemellan hållet rådslag, gerna iklädt sig ansvarskyldigheten för att sålunda kunna hjälpa medintressenter.